

Nro. 10.

A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből Pénteken Augustus 2-ik napján, 1811-ik
esztendőben.

B é t s.

Kevés heteknek előtte egy Kotsistól ellop-
ják a' ládáját, melyben egyebek között 4 vagy
5 ezer Forintok is találtattak. Ő béjelenti a'
lopást a' Politziának, 's egyszersmind azt is,
hogy hiteles gyanúja egy szolgálat nélkül lévő
Márkőrré (kávés legényre) legyen, a' ki azon-
nal el is fogattatott. A' kotsis azomban a' Poli-
tziához menvén, a' vádját meg másolta, és a'
Márkört elbotsátatta, minthogy ez, az alatt hogy el
fogott azt ígérte titkon a' kotsisnak, hogy ha
elbotsátatja, tehát betsületesen minden kárát
viszsa téríti. A' Márkőr pontosan meg is tar-
totta ígéretét. Történik azonban, hogy a' ko-
tsis ellen gyanú támad, hogy a' pénzt ő is lopás

által szerezte volna. Az embert gyanúra elfogják, szállásán lévő portékáit megvizsgálják, 's egy tsomó tolvaj kulcsot (Dietrich) találnak nálla. Ezt látván a' Politzia, jónak találja a' Márkört is még egyszer elfogadni egy más személlyel, a' melly régen hasonlóképpen kotsis vólt, hanem már most *Negotziáns* Úr nevezet alatt folytatta keresetét. Végezetre kijött, hogy mind a' hárman tolvaj társak vóltak, és egy kézre loptak; az úgy nevezett *Negotziáns* adta-el a' lopott holnit. — Ezen jeles tolvaj história mellett nem lehet nem említenünk azt, a' mi néhány hónapok előtt történt. Valami három tolvaj pajtások bémentek egy férevaló tsapszékbe, 's minekutána jól ittak volna, szunnyadozni kezdetek. Az egyik a' nem alvók között megzemlél alvó tolvaj szomszédja zsebében egy jegyző könyvet, mellyben 45 forintok vóltak, és kihúzza, melyet a'többiek észre vévén, annyira megmérgeződtek, hogy lábaikkal rugdosva kergették ki a' tolvajtolvajt magok között a' tsapszékéből, így szólván, hogy „hallatlan történet volna az, hogy egyik tolvaj a' másikat meglopja.,,

Magyar Ország.

Azon fő papi Jubileumról, mellyről a' Kurirnak Julius 26-dik napján költ darabjának 14-dik lapján, rövideden emlékeztünk, későbbben következőképpen tudósíttattunk:

E' folyó Julius hónapnak 14-dik napja örök emlékezetben marad a' Győrieknél, mint szinte még most is friss emlékezetben van az 1774 dik esztendőben, Augustus 15 napja is; ezen Néhai Nagy méltóságú Gróf *Zichy Ferentz*, amazon pedig Méltós. *Vilt József* Győri Püspök Urak újí-

tották meg papságoknak zsengejét, az az, 50 esztendeig folytatván a' papi hivatalt, azt újra elkezdették,

A' most élő Győri Püspök Úr Eő Nagysága Jubileumának tartására oly készülteket tett az odavaló Nemes Káptalan, mellyek által a' közörvendezésben kiki részesülhetett. Minthogy pedig 1809-ik esztendőben, Junius 21-dik napján a' Püspökiresidentiát, a'vagy lakházat, a' Franzia ostrom tűz megemésztette, 's azóta mái napiglan felnem építettett, Szent Mártoni Fő Apatur, Mélt. *Novák János* Úr Eő Nagysága, a' nagy piatzon lévő házát a' Püspök Úrnak önként ajánlotta. Ebből a' házból tehát, a' nagy templomig, 9 és 10 óra között egy szép sor megállott, úgymint az oskolabeli ifjúságból, és a' fegyveres Polgárokból álló sor. E' sor között vezette a' Méltós. Püspök Urat a' Tisz. Papság, nevezet szerént, a' Karmeliták, a' Kis Papok, és az egész Püspökségből öszvegyűlt Káplánok, Plébánusok, Al. és Fel-Esperest Urak, végre a' két Nemes Káptalan, úgymint a' Győri és Soproni, mindenütt örvendező *vivat* kiáltással, harangok zúgásával, és mozsarak durrogtatásával fogadtattott ő Méltósága. Az alatt a' templomban német predikátzió tartatott, mellynek végződése után a' jubileumos Püspök Úr a' Sz. Lelket meghívó verset, és az oltári sz. áldozatot elkezdette. Mellette szolgáltak a' Mélt. Szombathelyi Püspök *Somogyi Leopold* Ur, és a' Fő Tisztelendő Győri, Posonyi, és Soprouyi Kanonok Urak. — Az Evangeliumnak el-énekeltetése után felment a' prédikáló székbe Fő Tiszt. *Jordánszky Elek* Posoni Kanonok és Pro-Director Úr, ki olly for-

mán dítsera a' Jubileumos Püspök Urat, hogy ez az egész dítseret Isteni Megváltónkra háramlana Sz. Pálnak állítása szerént (II. Korint 4.) *Nemi magunkat prédikállyuk, hanem a' mi Urunkat a' Jésus-Kristust*, és arra buzdította a' jelenvölt sokaságot, hogy ez az inneplés az Isten ditsőségére, és mind az egyházi, mind a' világi Előjárókért való köz könyörgésre fordíttasson. — Folytatta ezután e' sz. misét a' Mélt. Püspök, és a' tellyes bútsúnak kihirdetésével, 's a' háládó éneknek *Te Deum laudamus* elénekeltetésével béfejezte, nyilván könyörögvén mind a' Sz. Pápáért VII-ik Piusért, mind Fels. Királyunkért Ferentz Császárért. A' sz. mise alatt több ízben lövést tettek a' Polgári kompániák, és a' bástyákon a' mozsarak és ágyúk.

Vége lévén az egyházi innepnek, hasonló szép sorral hazakísértetett a' Méltós. Püspök Úr, éppen déltájban, a' hól, és más három helyeken 300 vendégnél több, úgymint, az egész Papság, a' Tek. Nemes Vármegye, az itt, az az, Győrött lévő *Strauch* Regementének, 's a' Sz. K. Városnak Tisztyei, 's minden megkülömböztetésre méltó Urak Magyar hospitálitással megvendégeltettek. — Bezzeg vólt kelete a' poétai szüleményeknek, deák, magyar, német nyomtatott versek osztogattattak, felülírások, a' mellyeken az esztendő szám Római betúk által kijegyeztetik, p. o:

eCCe saCerDos MagnVs IosephVs.

A' nagy piatzon két nagy hordóból jó veres és fejr bor folyt le; a' szegények 200-ig valók, ingyen kaptak jó ebédet, a' koldúlni szégyenlők közt 200 forint osztatott ki; a' katona muzsiku-

sok, 's az egész polgári katonaság tisztességesen megajándékozott Ő Méltóságától. — Estve némely házak meg voltak világosítva, a' Neven-dék Papok ezt a' felülírást igen szépen meg világosították :

A' mint égnek méltseink

Úgy lángolnak szíveink

Éretted.

Ebben a' Ceremóniában a' vólt a' leg nevezetesebb, hogy a' Méltós. Püspök Úr a' legnagyobb titokban akarta ezt az öröm innepet ülni, minthogy Győrött nints lakóhelye. Azonba önként minden öszve hívogatás nélkül minden Rendek egyesítették magokat az inneplésnek öregbitésére. Ebéd után számtalan sokaság kért egyenként való áldást a' Méltós. Fő Paptól, úgy, hogy több óráig tartott tsak ez a' véletlen és szív indító áldás: Tartsa az Isten örvendetesebb sok esztendőkre az érdemekkel inkább hogy sem esztendőkkel terhelt Méltóságos Fő lelki Pásztorunkat !!!

Török Birodalom.

Jun. 18. kán irtóztató veszedelem és pusztulás történt Konstantzinápolynak *Pera* nevű külső városában, a' hol az idegen Hatalmasságoknak Követeik laknak. Egy Örmény ház' istálójában, a' pipa miatt vigyázatlanságból gyulladás történt, és szél fúván olly hirtelenséggel el terjedett, hogy a' míg segedelemre jöhettek, az egész környék lángba borúlt. A' gyulladás azon úttzában kezdődött éjjeli 3 órakor, a' mellyben az Orosz követségi épület találtatik. Három óránál kevesebb idő alatt az Orosz és Ausztriai Császári követségi épületek, hús és néhány magános embereknek

házaikkal egyetemben egészszen hamuvá tétettek. A' Kajmakán Bascha a' Svétziai Követségi házba fészkelvén-meg magát, innen kórmányozta a' tűzoltást, noha már ezen ház szemöldökébe is belékapott vólt a' tűz. A' Császár, igen rútt idő lévén, nem jöhetett ki a' Serályból. A' jó tűzoltó készülétek, kiváltképpen pedig a' nagy zápor esső, végezetre erőt vettek a' tűzen. — A' nagy égést azonközben viradólag más hasonló tsapás követte. Rettentő szélvész és fellegszakadás támadván, az egyik külsővárosban néhány rongyos házakat felforgatott, 's azokat valami 30 emberekkel, többnyire Asszonyokkal és gyermekkel a' tengerbe sepervén, odatemette. Nagy betsülettel viseltetett a' Porta ezen szerentsétlenség' alkalmatosságával az Austriai Fels. udvar' képviselőjéhez Ritter *Stürmer* Úrhoz. Mihelyest a' tűz eltsendesedett, azonnal megjelent nálla a' *Mühürdar* (a' külső dolgokra ügyelő Minister' Petsétörzője) a' a' Császári Tolmáts titkos Íródeákjával és liberias tselédjeivel egyetemben, arról tévén nálla jelentést, hogy melly igen fájlalja a' Török Ministerium azon szerentsétlenséget, a' melly ezen égés miatt a' Követ Urat és a' hozzá tartozó követségi személyeket érte. — Különös barátságot mutattak az Internuntius Úrhoz ezen alkalmatossággal az ott lévő minden idegen követségek, a' kik közt a' Frantzia Agens Latour-Maubousg Úr azzal bizonyította meg eránta való barátságát, hogy a' Perában lévő három Frantzia követségi épületek között szabad választást engedett az Internuntius Úrnak, hogy familiájával és Cancelláriájával egyetemben a' mellyikbe tettzik abba menjen lakni, a' ki

ezen ajánlást el is fogadván, a' vólt Hollandiai Követségi épületet választotta.

Smyrnában is szörnyű égés vólt a' múlt Jun-10-dikén és 14-dikén. A' város hereskedő része majd egészen semmivé lett. A' kárt, mellyet okozott leg alább 10 millióra betsülik.

Frantzia Birodalom.

A' Császár engedelmet adott Gróf Regneault d' St. Jean d' Angely Státus-minister Úrnak, hogy a' Sz. Leopold Rendjének nagy keresztjét, mellyel őtet az Ausztriai Császár meg ajándékozta, hordozhassa.

Julius 8-dikán a' Birodalomnak az 1811-dik esztendőre való jövedelmit terjesztette Regnaud de St. Jean d' Angely a' Törvényhozó gyűlés eleibe. A' nélkül, hogy az adót nevelni kellett vólna, 954 millió Frankra telt ezen jövedelem, és így 159 millióval haladta fellyül az 1810 esztendő béli jövedelmet, midón t. i. tsak 795 millióra telt a' Birodalom jövedelme. Három okait mondotta annak, hogy a' Státus' jövedelmei illy sokkal nevedtek; *először*, az azólta Frantzia Országhoz tsatoltatott új Departamentomokból bėjövő summákat — *másodszor*, az addig fennállott jövedelmek' külömbkülömb ágazatinak megjobbítatásokat — *harmadszor*, bizonyos portékáknak béhozattatások, és a' dohányeránt felvétetett új rendelkezéseket. A' Birodalomhoz tsatoltatott Római Státusnak jövedelmit 12,575,283 Frankra, a' Hollandiai hét Departomok jövedelmit 55 millióra, a' három Északi Departamentomokból bėjövő jövedelmet 20 millióra, Illiriának jövedelmit 10 millióra tette. A' több

nevekedés az egyéb jövedelmeknek jobb lábra állított nemeikből telt ki.

Spanyol Ország.

Kataloniában találtak a' *Mont-Serrat* nevű nagy hegyek, *Barcellona*hoz képpeszt észak felé, a' *Benedictinus* szerzetnek igen gazdak és nevezetes klastromjával. *Insurgens Vezér Campo-Verde* ezen hegyek közzé vontabé magát (így szól a' *Párisi Monitőr*) a' tőlle még el nem állott *Insurgens* tsapatoknak maradványával. *Marschal Suchet* *Tarragona* várának megvétele után, *Villa Francán* és *Villa-Nován* által *Barcellona*hoz nyomúlván seregeivel, már most a' nevezett hegyek felé fordúlt, a' *Campo-Verde* *Insurgenseinek* üldözésire.

Contreras, a' *Tarragoniai* vólt *Kommendans*, egy tudósítást küldött a' *Spanyol Országgló Tanátshoz* *Tarragonának* ostromoltatása felől. Ezt a' *Párisi Monitőr* szórólszóra kihirdette, fordításban. Ez így következik: —

„*Junius 28-dikán*, a' napnak feljöttekor hozzá fogott az ellenség az ágyúzáshoz, hogy a' vár falain a' bérontásra rést nyisson. *Artilléristáink* és *gyalogjaink* hárósi módon viselték madokat. Néhány versben véghez vitték, hogy az ostromlók az ő ágyúzásokat és egyéb munkáikat, melyekkel nyilvánóságosan a' bérohanásra tzeloztak, halasztani kéntelenítettessenek. —

„*Tarragona* várának állapotja már ekkor a' leg criticussabb vala, minthogy már sem bárkaim, sem időm, sem egyéb alkalmatosságom nem vóltak, hogy fegyvereseimet a' tengeren elvihetem és megmenthettem vólna; sem a' szárazon meg nem szabadíthattam őket, minthogy egy

egész ellenséges ármádia vette vala körül a' várat, szünetlenül várván, hogy seregeimmel kiüssek, 's ő engem ekkor megtámadhasson, 's a' várba visszakergethessen.

„Kapitulálásról beszélni nem vala ahoz a' hárósi vitézséghez méltó, mellyel a' várat eddig az ideig védelmeztük vala. Marquis Campo-Verde nékem ígéretet tett vólt a' felől, hogy seregeivel meg fogja magát mutatni és segítségemre fog jőnni; az Anglus hajók is megérkeztek vala egy fegyveres tsoportal segítségemre ez előtt két napokkal: hanem látván, hogy a' Frantzia ármádia már a' várnak békerítésében foglalatoskodik, nem határozták magokat a' kiszállásra. Így tehát tsak az önnön vezérlésem alatt lévő fegyveresekkel kellett megelégednem.

„Illyen környülállások között, az ellenségnek tehetős elevenségit jólismérvén, és tudván, hogy ő egy szempillantatot is el nem fog múlatni, hogy engemet a' mi rosz intézetünknek, melly a' várnak az ostrom alól való feloldoztatására való lett vólna, végrevitetődése előtt, megtámadhasson, arra határoztam magamat, a' mi nékem, mint Spanyolnak, betsületemmel, characteremmel, és személyes jó híremmel megegyezett, t. i. hogy tsatázva haljak inkább meg, mint sem a' várnak feladása felől gondolkozak. —

„Előre elláttam azon kétféle következéseket, mellyeket az én ellentállásom maga után fogna vonni; t. i. vagy az ellenségnek megzavartatását, megverettetését, elfutását, 's a' várnak az ostrom alól lejendő feloldoztatását, abban az esetben, ha győzedelmeskedni találnék; vagy pedig kato-

náimnak és a' lakosoknak rettentő felmészároltatásokat, ha meg találnék veretenni, és az ellenség a' várba béronthatna. Azonközben, mikor mind ezeket előre elláttam volna, 's mikor már eltökéllettem vala magamban, hogy a' Frantziákat a' résen várjam - bé és onnét kérgessem vissza, még egyszer fontolás alá vettem, hogy valyon elegendő erőm van - é egy olyan próbatételre, a' melyre mind azok között, a' milyenekre a' hadakozás alkalmatosságot szokott szolgáltatni, a' leg nagyobb hérosi bátorság kívántatik, és a' melyre igen kevés emberek határozhatják magokat. Valósággal, még 8000 emberek valának, a' legjobb és gyakorlottabb Spanyolok közöttül vezérlésem alatt, a' kik Tarragonának védelmezése által már halhatatlanná tették vala magokat, és a' kiknek ezen nagy munka tökéletesítésére már csak ez az egy nagy iparkodás vala még hatra. " —

(Sajnáljuk, hogy ezen fontos tudósításnak hátra lévő részét a' jövő árkusra kell halasztanunk: de későre jött kezünkhöz.)

Nagy Britannia.

A' Londoni levelekben egy idő óta ez a' leg fontossabb kérdés fordult leg gyakrabban elő: Mellyik kezdette el, az Anglusok-é vagy pedig az Amériakaiak a' verekedést, vagy mellyik lötte ki a' másokra a' legelső ágyút? Ezen környülállásra nézve még eddig a' következő előadás láttzik hitelessebbnek lenni: —

„*Little-Belt* nevű Anglus Sloop, a' melly egy kitsiny szerű hadi hajónak a' neme, az Amériakai tengereken, a' *Présidens* nevű Amériakai Fregáttal szembe találkozott, Május 10-dikén

délelőtti 10 órakor szemlélte meg az Anglus Kapitány az Amerikai Fregátot, de nem vehette fel hogy mitsoda hajó legyen. Közeledni iparkodván hozzá, estvéli 6 óratájban eszébe vette, hogy a' Fregát szembe jön vele, és őtet elfogni szándékozik. Már 8 órakor olly közel voltak egymáshoz, hogy a' Fregát zászloján a' tsillagot lehetett látni. Az Anglus Kapitány az Amerikai Fregátnak fordulásaihoz intézte fordulását. Végezetre elégközel lévén, által kiáltattott hozzá, hogy mondja meg: mitsoda nemzetből való legyen? semmi feleletet nem kapván, másodszor is által kiáltatott. Ekkor golyóbissal való feleletet kapott. Egész oldaltűzet adtak reá az Amerikaiak, melyhezképpent a' verekedés elkezdődvén, három fertály óráig tartott, midőn mind ketten egyszerre félbe szakasztották a' tüzelést. Az Amerikai hajós Komendánsnak neve *Roger*, az Anglus Sloopé Kapitány *Bingham*. Megszűnvén az agyúzás által küldött Roger Binghamhoz, azt tudakoztatván tőle, hogy azért szakasztotta-e félbe a' tüzelést, hogy zászloját lebotsássa, vagy magát feladja? azt is jelentetvén egyszersmind, hogy ő Amerikai Kommodore, és a' hajó, mellyet vezérel, *Présides* nevű Amerikai Fregát. Az Anglus Kapitány Bingham azt izente vissza Rogernek, hogy ő nem azért szűnt meg az ágyúzásról, mintha zászloját lebotsátotta vagy magát megadta volna. Megesmérvén illyen módon mindenik, hogy a' másik mellyik Nemzetbéli legyen, az éjtzakát mindketten hajóik' foldoztatására fordították. Más nap reggel az Anglus Kapitányhoz küldötte Kommodore Roger a' Hadnagyát, ezt izenvén néki: ő sajnálja, hogy nem tudhatta,

hogy a' Lithe-Belt olyan kiseded hadi hajó vólt vólna, mellyre nézve ajánlja néki, hogy megigazíttatás végett menjen valamellyik Amérikai kikötőhelybe. Kapitány Bingham nem fogadta el a' Roger ajánlását. — Méltó megjegyezni, hogy ezt az előadást Anglus Kapitány Bingham küldötte Londonba. — Az Amérikaiak másképpen beszéllenek, azt erősítvén: hogy az Anglusok lóttek legelőbb reájok.

Ezen tudósítás szerént (így szól a' Londoni újságíró) bizonyos az, hogy ha az Amérikai Kommodore Roger az ő Országlószéke parantsolatja szerént tselekedett e'képpen, így az Amérikai szabad Státusok eltökélették magokban, hogy Anglia ellen hadat kezdjenek. *Napoleon* Császár e'képpen szóllott vala a' Törvényhozó Tanátshoz intéztetett beszédjében: *Amérika mindent elkövet, hogy zászlójának betsületet szerezhessen. Én ötet segélleni fogom.* Egyetértettek. é tehát a' Francia és Amérikai Országlószékek az Anglus hajónak megtámadása eránt? Hogy a' dolog így legyen, én annyival is inkább gyanítom, minthogy egy Neuyorki Hadnagynak tudósítása szerént az Amérikai Országlószék olyan parantsolattal küldötte vólt, ki a' tengerre a' maga Présidens nevű Fregátját, hogy a' *Guerrier* nevű Anglus Fregátot, mellyről azt mondották, hogy egy Amérikai hajóról, hajós legényeket vett vólna el erőszakkal, keresse fel és a' hajós legényeket kérje vissza, 's ha azt Anglus Kapitány vissza adni nem akarná, tehát fogja el és hozza el Neuyorkba. — (Ezt a' történetet azért írtuk le illy környűállásosan, hogy erről még sokszor leszen szó).

H e l v é t z i a.

Írtak volt ennekelőtte több hónapokkal az újságok, hogy az Olasz seregek, Helvétziának *Tessin* nevű, Olasz Országgal határos Kántonjába bémenvén azt elfoglalták, 's abból azólta ki se' mentek. E' felett sok tanátskozások tartattak azólta a' Helvétziai közönséges Diétán. Követtség! is ment volt, a' Római Király' születésére nézve Párisba. Most azt írja egy Párisi levél, hogy végezetre végső határozás tétett a' nevezett Kántonra nézve, a' mellynek ereje szerént az, tovább is meg marad Helvétziánál, de úgy, hogy az egész Helvétziai Szövetség kezességet vállal érette, hogy ezen határain meg nem rontatnak többé a' Frantzia Országoló széknék azon törvényei, mellyek az Olasz Országban megtiltatott kereskedő portékákat illetik. Az Olasz katonaság mostanában kiköltözik a' nevezett Kántonból.

A' Helvétziai Deputátusok ilyen levelet hoztak Napoleontól a' közönséges Landammanhoz: „Uram Landammann! Telyes érzékenységgel fogadom az Uraknak a' Római Király eránt való szerentsekívánásaikat. Magam személyesen szerentséssé tétetődven azon történet által, a' melly előre elláttatja velem az én alattamvalóim' jövendőbéli boldogságoknak hosszas tartósságát, azt én úgy is tekintem más felől, mint a' Frantzia Birodalom, és a' Helvétusok között való tartós szövetségnek kezességét, és én azt kívánom, hogy ők soha el ne felejtkezzenek azon környülállásokról, mellyek őket a' Frantzia Birodalomhoz közelébb vonják, és azon hajlandóságról, mellyet én ő erántok mindenkor mutat-

tam. Kérem az Istent, hogy a' Landammann Urat, a' maga szent és méltó oltalmában tartsa-meg. Kólt Jun. 29-dikén 1811-ben — „
„Napoleon.

Julius 8-dikán meghatározta a' Helvétziai Diéta, hogy mind azok a' Helvétziai születésű férfiak, a' kik Angliai szolgálatban vannak, ha azt el nem hagyják, mind hazafiúi jussokat, mind pedig vagyonjaikat elveszessék.

Orosz Birodalom.

Moskauban igen dítséretes és megjegyzésre's követésre méltó példát adott egy Német asztalos. A' neve *Hercz*. Kihirdettette, hogy nálla olyan házi bútorokból álló famagazinum találatik, a' melly csak Orosz Birodalombéli fáknak nemeikből készült. Hogy tzelzésát elérhesse ez a' jó mesterember, elébb a' legénnyeit a' birodalomnak sok tartományaira útnak küldötte, hogy keressék össze, hol, és mitsoda fák találatnak, a' mellyek az ő tzeljára alkalmasok lehetnek. Ennekfelette ugyan ő mindenféle fának nemeiből, mellyek az Orosz Birodalomban találatnak, és az asztalos munkára alkalmasok, mustrát küldött a' Császárhoz.

Az Orosz Birodalomnak sok tartományaiban bő termés vólt, mellyre nézve megnyerte az *Odessai* Kormányozó Hertzeg *Richelieu*, hogy onnét a' gabonát és eleséget szabadon ki lehessen vinni.

S v é t z i a.

Junius 10-dikén sok parasztok öszvegyülekeztek vólt *Helsingborgnál*, olly tzelállal, hogy a' városba bérontsanak, és az úgy nevezett *Landwehr* seregnek *conscriptióját* megakadályoztassák. Mi-

nekutánna semmi jó tanács nem használt volna, és a' támadók semmi jó intésre halgatni nem akartak volna, egy lovas kapitány 100 emberekkel a' támadók ellen küldettetett, a' ki közikbe bévágván, sokak megsebesítették és elfogattattak. — Hasonló dolog történt Malmoé mellett; itt is össze seregelték valami 12 vagy 15 száz parasztok, és inniennivalót kérvén, a' Tisztviselőkkel és Predikátorokkal rútul bántak. Végezetre Generális Mörner 140 lovasokkal és két ágyúval a' támadók ellen küldetettvén, őket egy udvaron sántzokkal körülvéttetve találta, 's azonnal megparantsolta nékiek, hogy szélledjenek el. Valami fele része a' támadóknak engedelmeskedett: hanem a' többek azt mondták, hogy ők széllyel nem oszlanak addig, míg két pajtásaik, a' kik elfogattattak, szabadon nem bocsátattnak. A' támadók magok löttek először a' katonaságra, a' melly ekkor közikbe bévágván, a' parasztok között valami 30 tzan megölettettek: sokak sebet kaptak, 200 an elfogattattak, 's a' többek széllyel futottak. — Későbbi tudósításában azt írja Gen. Gróf Mörner, hogy a' vidékről sokak hozzá folyamodtak a' botsánatért, mellyre nézve ő a' Király' rendelkezését várja, hogy mi tévő legyen. — Az idegenekre nagy vígyázás van a' felzendült vidékeken, és a' kik megtaláltattnak, az Országból kiküldettetnek. — A' Király kihirdettette, hogy igen meg legyen azon katonaságnak tselekedetével elégedve, a' melly a' nép támadásokról tudósitattatván, nem várt további parantsolatot, hanem azonnal önként útnak indult a' támadók ellen és őket széllyel kergette.

A' Svétziai Koronaörökös Hertzegnek felesége egy idő óta Frantzia Országba vissza utazván, most Lotharingiában a' Plombieresi ferdőn van. A' férje és a' fija Oskár Svétziában vannak. A' Koronaörökös Hertzegtől még nem vette vissza a' Király az országlást, minthogy a' maga egészsége még nem állott tökéletesen helyre.

A' volt Svétziai Királyról, kiről azt írtuk közelebbről, hogy Helgoland szigetéről véletlenül eltávozván a' Dánus partra által-evezett volna, azt írja most a' Párisi Journal d' Empire nevű újság, hogy a' Schleswigből Julius 8-dikán érkezett tudósítások szerint Tönningenbe megérkezett, és mint mondják, familiájához szándékozik menni a' Schwáb kerületbe.

Azt írják Koppenhágából Julius 13-dikán, hogy nem mutatják az Anglusok még eddig semmi készületeik által, hogy az idén a' Bálticum tengeren valami nevezetes expeditziót próbálni szándekoznának. Semmi megállapadásra való helyet nem választottak még eddig sohol.

A' Svétziai Koronaörökös a' fijával Princz Oskárral egyetemben mostanában *Löfö* nevű szigeten a' Svétziai Királyi mulató kastélyok közül a' Drottningholmi leg szebb Királyi épületben, Stockholmtól valami egy óra távolságra tartózkodik nyári szálláson. Innen megyen naponként Stockholm városán által a' Lógerhez, a' hol a' katonaságot egész késő estig szokta gyakoroltatni. A' legnevezetesebb hadi fordulásokban gyakoroltatja őket. — Drottningholmban fényes inneplések tartatván, 12 szépen felöltözött leányzók virággal töltött kosaratskákkal és virágkoszorúkkal kedveskedtek a' Koronaörökösnek, a' ki nagy örömmel elfogadta az ő ajándékaikat, a' fija Oskár és Stedinger nevű Admirális pedig, és több más tisztviselők, tántzba vitték a' leányokat.